

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Biroul permanent al Senatului

Bp. 528 / 21.11.2025

Nr. 6715/12.11.2025

Biroul permanent al Senatului

Bp. 544 / 2.12.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea articolului 781 din Legea nr.134/2010 privind
Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările
și completările ulterioare (b528/23.10.2025)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea articolului 781 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (b528/23.10.2025).*

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 12.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- propunerea legislativă nu este necesară, în contextul în care scopul pentru care se propune este deja atins de legislația în vigoare, existând un venit minim garantat ce nu poate face obiectul executării silite prin poprire;
- expunerea de motive este deficitară, întrucât nu argumentează:

- cerințele care reclamă intervenția normativă, respectiv motivul pentru care art. 729 C.proc.civ., în viziunea inițiatorului, este insuficientă ca normă de protecție socială a debitorului;
 - implicațiile pe care le presupune intervenția normativă, nefiind cunoscută rațiunea legiuitorului pentru care este necesară intervenția sa, respectiv necesitatea introducerii unor noi dispoziții cu caracter de excepție, în măsura în care limitele prevăzute de art. 729 C.proc.civ. au deja ca scop atât asigurarea mijloacelor de existență ale debitorului, cât și satisfacerea creanței creditorului;
- în fapt, există deja prevederi legislative chiar în cuprinsul Codului de Procedură Civilă care au în vedere atât stabilirea unui venit minim garantat ce nu poate fi suspendat executării silită prin poprire, cât și respectarea demnității umane în cadrul procedurilor de executare silită, completarea art. 781 C.pr.civ. fiind inutilă. Mai mult decât atât, tot conform prevederilor legale în vigoare, veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie (suma indexabilă), pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum. Astfel, art. 729 C.pr.civ. stabilește limitele urmăririi veniturilor bănești, astfel:
- până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;
 - până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii;
 - dacă sunt mai multe urmărituri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel;
- propunerea legislativă este nefundamentată juridic, prin stabilirea unui plafon de 3.000 lei, fără raportare la venitul lunar, la numărul de persoane întreținute sau la alte criterii obiective:
- nu se identifică o fundamentare pentru pragul propus de 3.000 lei, ceea ce face proiectul vulnerabil sub aspectul motivației legislative și al proporționalității măsurii. Pentru aceste argumente, considerăm că intervenția legislativă nu are o fundamentare adecvată cât timp cadrul legal actual asigură, pe de o parte, protecția socială a debitorului, iar, pe de altă parte, oferă pârghiile legale necesare pentru asigurarea protecției drepturilor și a desfășurării executării silită în condiții de legalitate;
 - art. 729 alin. (3) C. proc. civ. este gândit ca o garanție socială minimă, ajustabilă automat odată cu salariul minim. Plafonul fix propus de 3.000 lei

nu se va ajusta automat la evoluția economică (inflație, creșteri salariale). În timp, valoarea protecției va deveni fie prea mare, fie prea mică, generând inechitate și distorsiune. Aceasta contravine principiului flexibilității și durabilității reglementării (art. 8 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative);

- constatăm, astfel, că reglementarea în ansamblu conținută de inițiativa legislativă este neclară, imprevizibilă și necorelată cu restul prevederilor incidente în materia urmăririi silite a veniturilor bănești, fapt ce determină serioase îndoieli cu privire modul de aplicare și efecte noilor dispoziții, contrare caracterului coerent și unitar al dispozițiilor art. 781 și ale art. 729 C.proc.civ;
- textele propuse a fi introduse în cuprinsul articolului sunt conflictuale, respectiv ar putea conduce la antinomie juridică, întrucât aceleași situații nu i se pot oferi două protecții diferite în cadrul aceluiași act normativ, unele prevăzute la art. 729 C.pr.civ, iar altele în textul propus a fi completat:
 - instituirea a două praguri distincte, în baza a două prevederi diferite a căror sferă de aplicare are o suprapunere cel puțin parțială este în măsura să creeze confuzie și neclaritate în aplicarea acestora, întrucât există o necorelare vădită între dispozițiile propuse și cele din actuala reglementare;
 - astfel, dispozițiile art. 729 C. proc. civ., aplicabile în cazul urmăririi veniturilor bănești, care includ veniturile nete ale debitorului, respectiv salariile și veniturile periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume care se plătesc periodic, stabilesc pragurile valorice și limitele în care aceste venituri pot face obiectul executării silite, inclusiv prin poprire, raportat la venitul lunar net, respectiv salariul minim net pe economie. Alin. (6) propus a fi introdus la art. 781 C. proc. civ. stabilește un prag valoric unic, global, de 3.000 lei, care nu este însă corelat nici cu pragurile valorice stabilite la dispozițiile art. 729 C. proc. și nici nu distinge după natura veniturilor. Tot astfel, nici alin. (7) propus a fi introdus nu este corelat cu dispozițiile art. 729 C. proc. civ, creșterea plafonului unic de 3000 lei fiind raportată la nivelul salariului minim brut;
 - în ipoteza în care veniturile lunare sunt la nivelul salariului minim net pe economie, care pentru anul 2025 este la nivelul de 2.574 lei, potrivit art. 729 C. proc. civ., acestea pot fi urmărite până la jumătate (1287 lei), respectiv până la o treime din acest venit (858 lei). În cazul în care veniturile lunare sunt mai mici decât salariul minim net pe economie, art. 729 alin. (3) C.

proc. civ. permite urmărirea acestor sume numai asupra părții ce depășește jumătate din acest quantum (respectiv 1287 lei). În aceste ipoteze, în măsura în care s-ar introduce un nou plafon, care nu mai are însă în vedere quantumul veniturilor lunare nete, pragurile de la art. 729 C. proc. civ. nu s-ar mai putea aplica, iar în cazul veniturilor la nivelul salariului minim net pe economie sau mai mici, urmărirea silită ar fi practic interzisă, fiind cu totul exceptate de la executare silită. O asemenea reglementare ar încuraja un comportament nelegal al debitorilor și neplata creanțelor certe lichide și exigibile, constatate prin titluri executorii, cât timp veniturile se încadrează sub plafonul de 3000 de lei, chiar dacă urmărirea silită ar fi posibilă raportat la pragurile stabilite de art. 729 C. proc. civ.;

- de asemenea, cât timp nu există o dispoziție expresă derogatorie de la prevederile art. 729 C. proc. civ., acestea rămân în continuare aplicabile. În aceste condiții, reglementarea unui nou criteriu valoric care să fundamenteze pragul prevăzut de lege duce la situații inechitabile, în care măsura instituirii popririi nu își îndeplinește scopul. Astfel, ulterior aplicării limitelor prevăzute de art. 729 C. proc. civ., în ipoteza în care sumele din contul debitorului s-ar încadra în pragul reglementat de alin. (6), poprirea nu ar putea fi instituită. Or, acest lucru invalidează întocmai aplicarea art. 729 C. proc. civ. care are ca scop atât satisfacerea creanțelor creditorilor, cât și protejarea creditorului. Totodată, din punct de vedere operațional, dispozițiile propuse îngreunează verificările prealabile instituirii măsurii popririi, prin raportare la quantumul veniturilor debitorului și numărul de conturi deschise în vederea încasării acestora;
- se încalcă principiul neretroactivității legii prin propunerea aplicării și executărilor silită în curs și ar conduce la creșterea riscului de neplată (risc sistemic), încurajând debitorii să mențină soldul conturilor sub plafonul stabilit de lege, pentru a evita poprirea:
 - un aspect extrem de important care trebuie clarificat și care ar putea crea un precedent periculos este acela referitor la cum influențează aceste modificări cursul prescripției, întrucât în forma actuală a textului de lege, adresa de înființare a propriei, comunicată de către executorul judecătoresc, constituie act de executare cu efect întreruptiv de prescripție a dreptului de a obține executarea silită numai în măsura în care este eficient, în sensul că produce efectul indisponibilizării sumelor de bani urmărite prin poprire, adică:

- dacă în contul debitorului, la data comunicării adresei de înființare a popririi, nu se găsește nicio sumă de bani, terțul poprit nu are obligațiile prevăzute de art. 787 C. proc. civ., întrucât nu datorează sume de bani debitorului, caz în care adresa de înființare a popririi nu constituie un act de executare eficient pentru că nu produce efectul indisponibilizării sumelor de bani, din moment ce acestea nu există, și, ca atare, nu constituie un act de întrerupere a prescripției dreptului de a obține executarea silită;
- dacă în contul debitorului, la data comunicării adresei de înființare a popririi, nu se găsește nicio sumă de bani, însă, ulterior, acest cont este alimentat, adresa de înființare a popririi devine un act de executare eficient, indisponibilizează sumele existente în cont și, pe cale de consecință, din acel moment al alimentării contului cu disponibil, pentru viitor, iar nu cu efect retroactiv de la data comunicării adresei, se produce efectul întreruptiv al prescripției dreptului de a obține executarea silită;
- modalitatea de formulare a textului *„Sumele existente în conturile bancare ale persoanelor fizice nu pot fi poprite, total sau partial, dacă soldul acestora este mai mic sau egal cu echivalentul în lei a 3.000 lei (...)”* nu face altceva decât să încurajeze debitorii să-și mențină soldul contului/conturilor bancare (nici aici nu e clar dacă măsura se aplică doar pentru un singur cont bancar sau pentru mai multe, dacă suma este cumulată sau nu, astfel încât să nu întrunească 3.000 lei) sub pragul prevăzut, tocmai pentru intervenirea prescripției dreptului de a obține executarea silită, din moment ce condițiile întreruperii cursului prescripției prevăd la art. 787 Cod Procedură Civilă ca terțul poprit să consemneze suma de bani identificată și să plătească direct creditorului suma reținută și cuvenită acestuia, pentru ca adresa de înființare a popririi să fie eficientă și să producă efectul indisponibilizării sumelor respective;

➤ **restrângerea nejustificată a dreptului de creanță al creditorului:**

- învederăm faptul că introducerea unui nou plafon valoric restrânge în mod nejustificat dreptul creditorului de a-și satisface creanța, mai ales în cazul debitorilor cu venituri mici. Art. 729 din Codul de Procedura Civilă își atinge pe deplin scopul de protecție socială, fiind reglementate praguri valorice care au în vedere atât cota din veniturile debitorului care poate fi

poprită, cât și cota care are caracter insesizabil în temeiul legii. În acest condiții, deși dreptul de creanță al creditorului este restrâns în temeiul art. 531 din Constituția României, în vederea ocrotirii sociale a debitorului și a asigurării mijloacelor de trai ale acestuia, măsura este justificată și proporțională;

- subliniem, totodată, faptul că dreptul la demnitate al debitorului nu poate fi „absolutizat”, în detrimentul dreptului de proprietate (creanță) al creditorului, de asemenea garantat prin Constituție (art. 44). În Decizia nr. 416/2016 a Curții Constituționale, Curtea a subliniat faptul că: „Executarea silită este o procedură legală care decurge din neîndeplinirea obligațiilor asumate și nu poate fi considerată, prin ea însăși, o atingere adusă demnității persoanei.”;
 - întrucât dispozițiile propuse sunt neclare și imprevizibile iar criteriul valoric este oricum în mod arbitrar stabilit și necorelat cu criteriile prevăzute la art. 729 C. proc. civ., restrângerea dreptului creditorului este, în acest caz, nejustificată și disproportională;
- propunerea legislativă prezintă probleme practice insolubile, cum ar fi inegalitatea de tratament în cazul persoanelor fizice care dețin un singur cont bancar cu un sold superior valorii de 3.000 de lei față de cele care dețin mai multe astfel de conturi, cu solduri individuale sub 3.000 de lei, dar care, însumat, depășesc această valoare;
- reglementarea executării silite cuprinde, deja, norme specifice de protejare a debitorului – cum ar fi limitarea popririi pe anume tipuri de venituri (salarii, indemnizații sociale), principal protejarea acoperirii nevoilor de trai făcându-se la nivelul veniturilor, nu al fondurilor bancare (ele neavând acest caracter), iar măsura este de natură doar să îngreuneze recuperarea creanțelor, prin încurajarea comportamentelor de evitare a popririi;
- în egală măsură, prevederea legată de intrarea în vigoare a legii la publicare, nu în termen de trei zile (norma generală), este de natură să genereze situații juridice de blocaj pentru popririi inițiate în ziua anterioară publicării (dată pe care subiecții de drept nu o pot anticipa) și nu este justificată de vreun caracter de urgență;
- propunerea legislativă are carențe de redactare conform normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă – o propunere de modificare și completare vizează legea în sine, articolul modificat trebuind să fie evidențiat împreună cu alineatele ce-l alcătuiesc. De asemenea, ideea de articol unic este incompatibilă cu existența unui articol II al propunerii legislative;

- nu au fost avute în vedere toate situațiile care pot apărea în practică. Exemplu: un debitor poate avea mai multe conturi și în fiecare să dețină doar 3000 lei; într-o familie pot exista mai multe surse de venit și debitorul să nu fie expus niciunui risc iar în această situație creditorul nu ar trebui să fie în imposibilitate recuperării creanței; aceleași riscuri la care este expusă o persoană care are în cont suma de 3000 lei este expusă și o alta persoană care deține în cont suma de 3001 lei.
- articolul vizat este inaplicabil, iar în practică, dacă poprirea nu poate fi instituită asupra conturilor bancare, fie din lipsă de fonduri, fie din motive tehnice sau juridice, executorul judecătoresc are dreptul și obligația să treacă la identificarea și valorificarea altor bunuri ale debitorului. Acesta poate dispune executarea silită asupra bunurilor mobile sau imobile ale debitorului până la acoperirea integrală a creanței. Astfel, imposibilitatea de a institui poprirea asupra conturilor nu înseamnă că executarea încetează, ci doar că executorul schimbă forma executării, urmând principiul caracterului real și efectiv al procedurii de executare silită. Propunerea legislativă ar încălca principiul egalității creditorilor și ar afecta eficiența executării silite, deoarece ar crea un privilegiu neprevăzut de lege în favoarea debitorilor persoane fizice.

Președinte,
Sterică FUDULEA

Digitally signed
by Fudulea
Sterica
Date:
2025.11.18
14:00:23 CET